

Republika Hrvatska
Županijski sud u Zagrebu
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj: KŽ-271/2026-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Zagrebu, kao drugostupanjski sud, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Lidije Vidjak kao predsjednice vijeća te Siniše Pleše i Jasne Smiljanić kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničarke Kristine Šušilović, u kaznenom predmetu protiv optuženog Ivana Vilupeka, zbog kaznenog djela protiv života i tijela – tjelesna ozljeda - iz članka 117. stavka 1. i 2. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj: 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19 i 84/21, - u daljnjem tekstu: KZ/11), odlučujući o žalbi koju je protiv presude Općinskog kaznenog suda u Zagrebu broj K-514/2023-111 od 9. siječnja 2026. podnio optuženi Ivan Vilupek, u sjednici vijeća održanoj 19. svibnja 2026.,

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba optuženog Ivana Vilupeka kao neosnovana i potvrđuje prvostupajnska presuda.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Općinski kazneni sud u Zagrebu proglasio je krivim optuženog Ivana Vilupeka zbog počinjenja kaznenog djela protiv života i tijela – tjelesna ozljeda - iz članka 117. stavka 1. i 2. KZ/11, činjenično pobliže opisanog u izreci presude, te ga je, na temelju članka 117. stavka 2. KZ/11, osudio na kaznu zatvora u trajanju 1 (jedne) godine i na temelju članka 56. KZ/11 izrekao mu je uvjetnu osudu na način da kazna zatvora na koju je osuđen neće biti izvršena ako optuženik u roku 4 (četiri) godine ne počini novo kazneno djelo.

1.1. Na temelju članka 148. stavka 1. i 6. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj: 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12 – odluka Ustavnog suda, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 130/20, 80/22, 36/24 i 72/25 – u daljnjem tekstu: ZKP) optuženi Ivan Vilupek je oslobođen naknade troškova kaznenog postupka iz članka 145. stavka 1. i 2. točka 6. ZKP.

2. Protiv navedene presude žalbu je podnio optuženi Ivan Vilupek po braniteljici Ljiljani Bilbiji, odvjetnici iz Zagreba, a žali se zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, povrede kaznenog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, te predlaže da drugostupanjski sud pobijanu presudu ukine i predmet uputiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

2.1. Odgovor na žalbu nije podnesen.

2.2. Na temelju članka 474. stavka 1. ZKP spis je dostavljen Županijskom državnom odvjetništvu u Zagrebu koji smatra da je žalba optuženika neosnovana.

2.3. O sjednici vijeća, na temelju članka 475. stavka 1. ZKP, na njihov zahtjev, izvješteni su optuženi Ivan Vilupek, njegova braniteljica Ljiljana Bilbija te državni odvjetnik. Na sjednicu nije pristupio, uredno obaviješten, državni odvjetnik, optuženik te braniteljica optuženika pa je sjednica održana u njihovoj odsutnosti.

3. Žalba optuženog Ivana Vilupeka nije osnovana.

4. Optuženik se žali zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točka 11. ZKP navodeći da se presuda ne može ispitati jer je izreka presude proturječna razlozima presude u dijelu jesu li optuženik i oštećenica bili u intimnoj vezi. U odnosu na tu okolnost optuženik se žali i zbog povrede kaznenog zakona tvrdeći da je eventualno mogao biti proglašen krivim zbog počinjenja kaznenog djela iz članka 117. stavka 1. KZ/11. Nadalje, optuženik navodi da je sud u dokaznom postupku pročitao više isprava koje u razlozima presude nije ocijenio niti je naveo koje činjenice i iz kojih razloga uzima kao dokazane ili nedokazane iz tih izvedenih dokaza. Također optuženik navodi da je sud počinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 3. ZKP u svezi članka 459. stavka 1. ZKP jer pisana presuda potpuno ne odgovara presudi koja je objavljena iz razloga jer u izreci presude nisu navedeni osobni podaci optuženika već je navedeno da se radi o podacima kao u spisu. Optuženik treba imati na umu da ne osporava da je sa oštećenicom bio u intimnoj vezi, a proglašen je krivim da je kazneno djelo počinio prema bliskoj osobi (zakonski opis kaznenog djela). Prema članku 87. stavku 9. KZ/11 bliska osoba je, između ostalog, i sadašnji ili bivši partner u intimnoj vezi, pa se ne radi o odlučnoj činjenici jesu li optuženik i oštećenica tempore criminis bili bivši intimni partneri, kako to tvrdi optuženik, ili je njihova intimna veza još uvijek trajala, kako to proizlazi iz iskaza oštećenice, već je bitno, a što tijekom postupka nije niti osporavano da se radi/lo o intimnim partnerima, pa prema tome, prema citiranoj odredbi KZ/11 i o bliskim osobama. Slijedom navedenog nije počinjena navedena bitna povreda odredaba kaznenog postupka, a niti povreda kaznenog zakona na štetu optuženika jer je pravilno proglašen krivim zbog kaznenog djela iz članka 117. stavka 1. i 2. KZ/11. Nadalje, sve isprave sud je pročitao uz suglasnost stranaka, za koje je naveo da ih ocjenjuje i pojedinačno i u međusobnoj povezanosti, pa dodatna ocjena tih dokaza nije bila niti potrebna jer njihova vjerodostojnost očito nije osporavana, s time što se sud treba posebno osvrnuti na dokaze kojima utvrđuje neku odlučnu činjenicu ili ih stranke osporavaju, pa nije u pravu optuženik kada se i u tom dijelu žali zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1 točka 11. ZKP. Nije u pravu optuženik niti kada tvrdi da je sud počinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 3. ZKP u svezi članka 459. stavka 1. ZKP jer izreka presude ne sadrži potpune osobne podatke optuženika. Naime, nije sporno da se i izreka presude

i pisani otpravak presude odnosi na optuženika kao počinitelja inkriminiranog kaznenog djela tako da se presuda u tom dijelu može ispitati.

4.1. Žaleći se iz žalbene osnove pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja optuženik, u bitnome, navodi da on oštećenicu nije tjelesno ozlijedio u dinamici događaja kako je to činjenično proglašen krivim, a što proizlazi iz prvog iskaza oštećenice te iz nalaza i mišljenja sudskomedicinskog vještaka koji je naveo da je oštećenica inkriminirane tjelesne ozljede mogla zadobiti i na način kako je to on opisao u svom iskazu. Optuženik treba imati na umu da je oštećenica u konfrontiranom iskazu, na raspravi, navela da ju je on (optuženik), nakon verbalne svađe i nakon što je bacila jednu keramičku zdjelu prema njemu, tjelesno ozlijedio upravo na način kako je to činjenično proglašen krivim. Iz nalaza i mišljenja sudskomedicinskog vještaka prof. dr. sc. Davora Mayera proizlazi da je oštećenica inkriminirane ozljede zadobila od najmanje tri neovisna djelovanja sile, a mehanizam nastanka tih ozljeda je mogao biti kako je to opisala oštećenica, udarcem šakom, udarom glave u zid i hvatanjem za vrat i nadlakticu. Naime, iz iskaza optuženika proizlazi da je on oštećenicu, jer je na njega nasrta, samo tri puta odgurnuo, međutim, u takvoj dinamici događaja, ako se radi samo o odguravanju, oštećenica ne bi zadobila ozljede koje su nastale prema nalazu i mišljenju vještaka, od hvatanja i stiskanja na vratu i nadlaktici, a također ne bi zadobila ozljedu u području oka i uške, koja je nastala udarcem šakom. Iz svega navedenog proizlazi da je prvostupanjski sud pravilno prihvatio iskaz oštećenice, a kao nevjerodostojan je ocijenio iskaz optuženika, slijedom čega ga je pravilno proglasio krivim zbog počinjenja kaznenog djela iz članka 117. stavka 1. i 2. KZ/11, pa žalba optuženika niti u tom dijelu nije osnovana.

4.2. Optuženik kao žalbenu osnovu ističe i da se želi zbog odluke o kazni, navodeći da je prvostupanjski sud pravilno utvrdio sve olakotne okolnosti i to da je neosuđivan, da je otac dvoje maloljetne djece i da je djelo počinio po utjecajem alkohola, dok otegotne okolnosti nisu utvrđene, pa smatra da je prestrogo kažnjen jer su navedene okolnosti pogrešno vrednovane. Imajući na umu upornost optuženika u počinjenju kaznenog djela koje se ogleda u tome da je oštećenici zadao ukupno četiri ozljede, kao i brutalnost u postupanju, jer su ozljede uglavnom na glavi i vratu, kao vitalnim dijelovima tijela, onda je prvostupanjski sud pravilno optuženiku izrekao vrstu i mjeru kaznene sankcije te ga je osudio na kaznu zatvora na način da mu je mjera kazne određena u visini zakonskog minimuma u trajanju 1 (jedne) godine, s rokom provjeravanja u trajanju 4 (četiri) godine. Takvom vrstom i mjerom kaznene sankcije, po mišljenju ovog drugostupanjskog suda, u cijelosti će se postići svrha kažnjavanja i tom sankcijom će se ispuniti svi zahtjevi specijalne i generalne prevencije, odnosno ista će u dovoljnoj mjeri utjecati kako na optuženika tako i na sve druge da shvate štetnost i pogibelnost činjenja kaznenih djela. Slijedom navedenog žalba optuženika niti u tom dijelu nije osnovana.

5. Drugostupanjski sud ispituje presudu u onom dijelu u kojem se pobija žalbom i iz osnova iz kojih se pobija (članak 476. stavak 1. ZKP u svezi članka 467. ZKP).

6. Županijski sud u Zagrebu, kao drugostupanjski sud, ispitujući pobijanu presudu po službenoj dužnosti, u skladu s člankom 476. stavkom 1. točkama 1. i 2. ZKP, nije našao da bi bila ostvarena bitna povreda odredaba kaznenog postupka, niti povreda kaznenog zakona na štetu optuženika, na koje povrede drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti.

7. S obzirom na navedeno trebalo je primjenom članka 482. ZKP odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 19. svibnja 2026.

PREDSJEDNICA VIJEĆA:

Lidija Vidjak

Broj zapisa: **9-30888-44079**

Kontrolni broj: **0c2db-4014c-9398c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.